

STANISŁAW ŁUKASIK (1897—1962)

W czerwcu 1962 zmarł w Krakowie docent Uniwersytetu Jagiellońskiego, Stanisław Łukasik, romanista załmłowany w badaniach naukowych, pilny i niestrudzony pracownik, wytrwały specjalista w zakresie języka i kultury rumuńskiej.

Urodzony 22 listopada 1897 w Myślenicach, tamże zdawał maturę, po czym w r. 1920 zapisał się na Uniwersytet Jagielloński na polonistykę i romanistykę (był uczniem prof. prof. S. Wędkiewicza, I. Chrzanowskiego i W. Folkierskiego). Tytuł doktora uzyskał w r. 1926. W ciągu studiów przebywał dłuższy czas w Dijon (1924) i w Paryżu oraz w Bukareszcie, gdzie wyróżniony został odznaczeniem i dyplomem.

Ucząc języka francuskiego w szkole średniej, własnym przykładem umiał budzić zainteresowanie dla swego przedmiotu i pracy w tym kierunku. Równocześnie prowadził lektorat języka rumuńskiego w Uniwersytecie Jagiellońskim i ogłaszał rozprawy w „Archiwum Neophilologicum” (m. in. *Quelques contributions à l'histoire des relations intellectuelles entre les pays roumains et la Pologne au XIX-e siècle*, 1937) i „Przeglądzie Współczesnym” (m. in. *Le théâtre de François de Curel*, t. XXVI, 1928; *Polska w kulturze romańskiej*, 1937) oraz w bukareszteńskiej „Cartea Românească” (*Relațiunile lui Mihail Czajkowski-Sadyk Paşa cu Români*, 1932). Był również członkiem czynnym Komisji Literatur Zachodnich PAU, gdzie ukała się streszczenie dużej planowanej pracy pt. *Obustronne stosunki językowe rumuńsko-polskie w słownictwie, toponomastyce i onomastyce* (Kraków 1936).

Pamiętnego 6 listopada 1939 został przez hitlerowców aresztowany i wywieziony wraz z profesorami i docentami Uniwersytetu Jagiellońskiego do Oranienburga (Sachsenhausen), gdzie przebywał trzy miesiące. Po powrocie do Krakowa uczył w szkole handlowej języka niemieckiego i angielskiego, a po wojnie języka francuskiego w liceum aż do r. 1950, w którym ze względu na stan zdrowia poszedł na emeryturę.

Zaraz po zakończeniu drugiej wojny światowej w r. 1945 dr Stanisław Łukasik habilitował się w Uniwersytecie Jagiellońskim na podstawie rozprawy *Pologne et Roumanie*, wydanej w Paryżu w r. 1938.

Zainteresowania badawcze dra Stanisława Łukasika szły w dwóch kierunkach: językoznawstwa oraz języka i literatury rumuńskiej; zajmowały go również zagadnienia kulturalne w zakresie romanistyki i komparatystyczne w odniesieniu do

Polski. Ogłaszał prace w języku polskim (*Sienkiewicz w Rumunii*, Kraków 1928), francuskim (*A. Czartoryski et la renaissance du théâtre national en Pologne au XVIII-e s.*, "Revue de Pologne", 1926, czy *La France et la Pologne à travers les siècles jusqu'à la Grande Révolution*, Paris 1933) i rumuńskim, z którego również tłumaczył (m. in. Rubreanu i Petrescu). Pozostawił również prace nie wydane, jak Słownik rumuńsko-polski i polsko-rumuński, Słownik francusko-polski i polsko-francuski oraz rozprawy, jak *Promieniowanie języków romańskich*, *Les idées et leur source dans le théâtre d'idée de François de Curel* i in.

W latach 1958—1962 doc. Stanisław Łukasik opublikował w *Materiałach do słownika rodzajów literackich* ("Zagadnienia Rodzajów Literackich") szereg haseł z zakresu rumunistyki i romanistyki, odznaczających się gruntowną znajomością materiału historycznoliterackiego i fundamentalnej literatury przedmiotu.

Redakcja

P.S. Materiały dotyczące życia oraz działalności naukowej i nauczycielskiej doc. Stanisława Łukasika zebrała prof. Stefania Ciesielska-Borkowska, za co redakcja "Zagadnień Rodzajów Literackich" składa Jej na tym miejscu serdeczne podziękowanie.